

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det afgørende er jo, om der er hemmelige fængsler i Danmark, hvis jeg skal tale med USA, og om der er hemmelige fængsler i Europa, hvis EU skal tale med USA. Og vi har jo altså endnu en gang i september måned blandt udenrigsministrene stillet hinanden det spørgsmål: Er der og har der været hemmelige fængsler hos jer? Og der har alle europæiske lande, altså EU-landene plus ansøgerlandene, benægtet, at der har været hemmelige fængsler hos dem. Det giver altså en meget svag adgang til at rejse det.

Så vil jeg godt understrege, at hemmelige fængsler og fængslinger, for jeg ved, at hr. Rune Lunds næste spørgsmål jo formentlig vil være noget med fængslinger og hemmelige fængsler, begge dele er uacceptable for os, hvis det betyder, at man krænker de tilbageholdtes grundlæggende rettigheder. At et fængsel eller en fængsling er hemmelig – det vil sige, at man er tilbageholdt et andet sted – er ikke i sig selv ulovligt, for der står ingen steder i nogen konvention, at man skal oplyse, hvor man tilbageholder folk. Det afgørende er, om deres grundlæggende rettigheder krænkes, altså adgang til advokat, adgang til dommer osv., og om man kommer ud for nogen som helst vold og nedværdigende torturagtig behandling. Det er det afgørende, og det må ikke ske. Og det er så ligegyldigt, om vedkommende er indsat i hemmelige fængsler, eller om det drejer sig om hemmelige fængslinger, ingen af delene er acceptable.

Under alle omstændigheder vil jeg svare til spørgsmålet om, hvorvidt vi kan acceptere at fortsætte fængslingsprogrammer: Nej, vi kan ikke acceptere fortsatte hemmelige fængslingsprogrammer, hvis de betyder, at de tilbageholdtes rettigheder er krænket. Det er jo det grundlæggende.

Rune Lund (EL):

Bekymrer det så ikke udenrigsministeren, at George Bush annoncerer, at det her fængselsprogram skal fortsætte? Det opfatter jeg i hvert fald som et meget, meget stort problem, at man annoncerer, at de her CIA-fængsler, hvor der foregår tortur og afhøringer og mishandlinger under afhøringer, fortsætter. Det synes jeg er et meget, meget stort problem.

Jeg synes også, at det er et problem, når jeg får oplysninger fra en meget anerkendt menneskerettighedsorganisation som Human Rights Watch, hvor de siger: Jamen der er tale om mange flere mennesker end lige præcis de 14, som

USA's præsident, George Bush, taler om. Det synes jeg er et meget, meget stort problem.

Derfor bliver jeg nødt til igen at spørge udenrigsministeren: Vil udenrigsministeren ikke på vegne af den danske regering henvende sig til den amerikanske regering for at spørge, hvor de her CIA-fængsler ligger? Og så siger udenrigsministeren: Jamen det er vigtigere, hvad der foregår i Danmark og i Europa. Det er det også, men jeg synes da roligt, at man både kunne spørge, hvad der foregår i Danmark og i Europa – jeg tror ikke selv på, at der eksisterer nogen i Danmark – og i resten af verden.

Den slags oplysninger om, hvor de fængsler er, kunne man jo få, hvis man spurgte. Så vil udenrigsministeren ikke spørge – nu spørger jeg for tredje gang?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg gentager, at hvis George Bush agter at fortsætte fængslinger i hemmelige lokaliteter, hvor de grundlæggende rettigheder ikke respekteres, så ved USA, at vi er imod. Det har vi været imod hele tiden. Lad os nu se, om man overhovedet gør det, for Kongressen er jo også på den bold. Og lad os så også være opmærksomme på, at højesteret jo også har været på den bold. Højesteret i USA har meddelt, at man skal respektere Genèvekonventionen, så lad os nu se, om der kommer noget kød på det ben, som hr. Rune Lund gerne vil gnave.

Formanden:

Så er det hr. Morten Østergaard som medspørger.

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil da godt starte med at rose udenrigsministeren, fordi jeg synes, det er lykkedes ham som få at finde positive elementer i den tale, som George Bush holdt om det program, der er lagt frem. Det er jo faktisk, tror jeg, en af de første gange, jeg har hørt en europæisk politiker udtrykke sig positivt om elementer i talen, herunder har den danske statsminister, som jeg har oplevet det, lagt klar afstand til det.

Derudover vil jeg gerne sige, at nu siger udenrigsministeren, at vi starter, hvor vi slap, og det kan der være noget om. Men jeg vil gerne spørge, om ikke de oplysninger, som George Bush har givet i september, giver anledning til, at ministeren vil erkende, at vi står i en anden situation i dag, end vi gjorde, da vi gik på sommerferie, fordi det nu ikke længere er et spørgs-